БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 09-09-2021
Орг. јед. број предмета | Број | Прилози | Редни број
07-02-0-1132-4/20

Broj: S1 3 U 035480 20 U
Sarajevo, 06.09.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Mipex auto RS" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-132-3/18 od 07.04.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.09.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-02-07-1-132-3/18 od 07.04.2020. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tuženi je dužan da tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-132-3/18 od 07.04.2020. godine, odbijen je zahtjev za naknadu troškova u postupku javne nabavke ponuđača „Mipex auto RS" d.o.o. Banja Luka od 21.08.2018. godine, u vezi rješenja tuženog broj: JN2-02-07-1-345-6/18 od 19.07.2018. godine i JN2-02-07-1-345-14/18 od 11.10.2018. godine, ugovornog organa RS Grad Banja Luka – gradonačelnik, u postupku javne nabavke roba „nabavka vatrogasne cisterne (vodarice) 4.000-5.000 l vode.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi dosadašnji tok postupka, te ukazuje da je zahtijevao da mu se nadoknade troškovi pripreme ponude u paušalnom iznosu od 3% vrijednosti ponude, te taksa na žalbu i kamata na angažovanje sredstava po uplaćenoj naknadi za žalbu. Navodi da je postupak javne nabavke započet u 2015. godini, te je zbog nemogućnosti i nejasnoće kakvu specifikaciju troškova je tuženi zahtijevao da dostavi, to je troškove pripreme ponude opredijelio paušalno na 3% jer je nakon tolikih godina nemoguće bilo doći do stvarnih

troškova. Smatra da je paušalno određivanje troškova dopušteno samim tim jer nije nigdje zabranjeno, a na tuženom je da odluči da li je taj iznos prihvatljiv ili ne. Navodi da je netačna tvrdnja tuženog da nije dokazao na osnovu čega traži povrat takse za žalbu u iznosu od 50,00 KM, obzirom da se pozvao na član 105. stav 2. ZUP-a, odnosno na obavezu stranke čijim postupanjem je došlo do žalbenog postupka i troškova u vezi s njim, da strani koja je uspjela u postupku nadoknadi troškove koje je imala. Smatra da je tuženi trebao obavezati ugovorni organ da navedene troškove nadoknadi ili ukoliko je smatrao da nije nadležan da o tome odluči, uputiti tužitelja u kom postupku će ostvariti svoje pravo. Navodi da je netačna tvrdnja da nije podnio ni jedan dokaz na osnovu čega traži naplatu kamate na angažovana sredstva od naknade za razmatranje žalbe. Ističe da je nezakonito postupanje ugovornog organa dovelo do žalbenog postupka i troškova u vezi s njim, te da je sredstvima tužitelja budžet raspolagao 812 dana, te je tužitelj sam, bez angažovanja vještaka izvršio obračun kamate, što nije nedozvoljeno. Konačno je predložio da se tužba usvoji, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ RS Grad Banja Luka – Gradonačelnik pokrenuo postupak javne nabavke roba „nabavka vatrogasne cisterne (vodarice) 4.000-5.000 l vode," za koji je obavještenje o nabavci broj: 320-1-1-215-3-1193/15 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 18.09.2015. godine, te je dana 21.03.2016. godine, donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj. 12-G-525/16. Tužitelj je protiv navedene Odluke izjavio žalbu, koju je tuženi rješenjem broj: JN2-02-07-1-176-7(16 od 28.04.2016. godine odbio kao neosnovanu. Protiv navedenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 12.02.2018. godine, donio presudu broj: S1 3 U 022086 16 U, kojom se tužba odbija. Tužitelj je protiv navedene presude podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke, a presudom Suda BiH broj. S1 3 U 022086 16 Uvp od 25.05.2018. godine, zahtjev je uvažen i predmet vraćen tuženom na ponovno odlučivanje. Postupajući po navedenoj presudi, tuženi je dana 19.07.2018. godine, donio rješenje broj: JN2-02-07-1-345-6/18, kojim je djelimično usvojio žalbu, a predmet nije mogao vratiti ugovornom organu na ponovni postupak, obzirom da je ugovorni organ obavijestio tuženog da je zaključio ugovor. Tužitelj se dana 21.08.2018. godine, obratio tuženom sa zahtjevom za naknadu troškova, u kojem je potraživao troškove administrativne takse u iznosu od 50,00 KM, kamate na uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 789,84 KM i troškove pripreme ponude i drugi troškovi prouzrokovani nezakonitim postupanjem ugovornog organa u iznosu od 3% ponude, odnosno 7.466,40 KM. Odlučujući o navedenom zahtjevu, tuženi je donio rješenje broj: JN2-02-07-1-345-14/18 od 11.10.2018. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova. Tužitelj je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 09.01.2020. godine donio presudu broj: S1 3 U 030849 18 U, kojom je tužba uvažena, poništeno rješenje broj: JN2-02-07-1-345-14/18 od 11.10.2018. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Odlučujući u ponovnom postupku,

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

tuženi je dana 07.04.2020. godine, donio osporeno rješenje, kojim je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da ZJN ne propisuje naknadu troškova u paušalnom iznosu, te da se tužitelj nije pozvao na zakonski ili podzakonski akt, kojim je propisano da je administrativna taksa povratna, kao i da tužitelj nije postupio po zahtjevu tuženog i nije dostavio nalaz sudskog vještaka za iznos kamate na naknadu za žalbu.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtijeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika.

Osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

Presudom Suda BiH, broj: S1 3 U 030849 18 U od 09.01.2020. godine, poništeno je rješenje tuženog broj: JN2-02-07-1-345-14/18 od 11.10.2018. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju predmetne presude, sadržane su jasne primjedbe i upute ovog Suda da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno da je izostalo obrazloženje, iz kog razloga je odbijen zahtjev za naknadu troškova administrativne takse u iznosu od 50,00 KM i kamate na uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 789,84 KM, niti zakonskih odredbi na kojima se temelji odbijanje zahtjeva tužitelja.

I u ponovljenom postupku, po presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 030849 18 U od 09.01.2020. godine, poslije poništenja konačnog upravnog akta, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je u svemu postupio protivno pravnim shvatanjima i primjedbama ovoga Suda, sadržanim u navedenoj presudi.

Pogrešan je zaključak tuženog da je tužitelj bio dužan dokazati na osnovu čega traži naknadu troškova administarivne takse. Naime, tuženi je bio u obavezi da utvrdi na osnovu kojeg propisa tužitelju pripada ili ne pripada pravo na povrat uplaćene administrativne takse i da za to da odgovarajuće obrazloženje. Nadalje, u pogledu tužiteljevog zahtjeva za kamate na naknadu za pokretanje žalbenog postupka, tuženi nije dao obrazloženje postoji li zakonski osnov za naplatu kamata. Ovo iz razloga što Zakonom o javnim nabavkam nije propisan rok za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, te propuštanjem kojeg roka bi činio osnov za naplatu kamate.

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

Ovakvi zaključci tuženog prema mišljenju ovog sudskog vijeća, nisu pravilni i ne zasnivaju se na članu 9. Zakona o upravnom postupku BiH, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice, koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće je zaključilo da se pobijano rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrdjenom činjeničnom stanju, odnosno što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrdjene, što je iz utvrdjenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i što se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka, koja su bila od uticaja na rješavanje konkretne pravne stvari, iz kojih razloga je tužbu trebalo uvažiti, a pobijano rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u skladu sa zakonom. U ponovljenom rješavanju, tuženi je dužan postupiti onako kako je u ovoj presudi odredjeno i donijeti novi konačni upravni akt.

Ovaj Sud ukazuje da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da, kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog Zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Odluku o troškovima spora Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužioca za naknadu troškova u iznosu od 877,50 KM, koje je iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50 KM, uzimajući u obzir da je punomoćnik dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

Slijedom navedenog, Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

